

dér, man ved, hvilke undervisningsmidler man bruger, og hvordan det kan tilrettelægges.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi i forbindelse med det her lovforslag får taget et væsentligt skridt med hensyn til at gøre op med netop det dobbelte optag. Der er jo ikke nogen andre grupper af studerende, hvor man spørger, om de kan eller ikke kan få beskæftigelse bagefter, og deres gennemførelse af studiet så betinges af det.

Desværre er det sådan, at det grundlag, vi bygger på, må siges at være ufuldstændigt. Der er ikke en samlet opgørelse af, hvor mange mennesker med forskellige typer af funktionshæmning, der er i gang med en videregående uddannelse, og dermed er der heller ikke nogen samlet opgørelse over, hvor mange midler der bruges på området i øjeblikket.

Vi har forsøgt at foretage det bedst kvalificerede skøn både over det antal studerende, som vil være omfattet af lovgivningen, og dermed også over den økonomi, som vil blive nødvendig. Det, som jo er afgørende her, er, at vi giver nogle rettigheder til den enkelte, som gør det muligt at gennemføre en uddannelse.

Med hensyn til spørgsmålet om uddannelsens karakter er det klart, at der også i lovforslaget er en grænse, nemlig ved, at der er nogle handicap, som der ikke kan kompenseres for med hensyn til gennemførelsen af den konkrete uddannelse, men det vedrører stadig væk uddannelsen og ikke beskæftigelsen. At der vil være en sammenhæng, er indlysende, men der kan jo være handicap, som er af en sådan karakter, at uddannelser med f.eks. praktiske øvelser ikke er mulige for den enkelte, fordi der ikke kan gives en støtte, som er tilstrækkelig.

Jeg er enig med de ordførere, som har sagt, at det her er et skridt på vejen i forhold til at opfylde sektoransvarlighedsperspektivet, og at vi derfor også vil vende tilbage til området. Det første er at vende tilbage til selve forsørgelses-siden, og det er fuldstændig rigtigt, at jeg har optaget drøftelser med min kollega socialministeren om, hvordan der kan laves en løsning, sådan at vi også på forsørgelses-siden får gjort op med det dobbelte optag.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi indhenter erfaringer på det her område. For de videregående uddannelser er det en ny opgave for institutionerne at håndtere det, og derfor er det vigtigt, at vi får et solidere grundlag, før vi går videre, hvilket det er vores klare mål at gøre, sådan at handicappede i alle forhold får mulighed for at

gennemføre en uddannelse på linje med andre, men vi har brug for erfaringer, vi har brug for, at institutionerne bliver vant til at håndtere den her type af afgørelser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 250: Forslag til lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 30/3 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 251: Forslag til lov om ændring af lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Videreuddannelsessystemet for voksne m.v.)

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 30/3 2000).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 252: Forslag til lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 30/3 2000).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 253: Forslag til lov om ændring af lov om daghøjskoler m.v. (Forberedende voksenundervisning m.v.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 30/3 2000).